

Gabriel Rycel

Piotrów, gm. Zadzim, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 18, 104-105

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NIECHMIROW-MALA WIES, gm. Burzenin-Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

NIEMIROW, gm. Mielnik
woj. białostockie
Stanowisko 6

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził mgr Lech Pawlata. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich. Neolityczna pracownia krzemieniarska.

Stanowisko położone przy wschodnim krańcu wału, na wyniosłym wzniesieniu o ostro wyodrębnionym stoku i niaskim wierzchołku, w odległości 50 m od Bugu, teren zwirowni. Pracownię krzemieniarską odkryto w 1982 r. w ramach badań AZP, a w br. przypadkowo został odkryty żelazny, ornamentowany grot oszczepu.

Badania ratownicze objęły powierzchnię 45 m². Wykopy zlokalizowano przy krawędzi profilu zwirowni w celu zabezpieczenia terenu najbardziej narażonego na zniszczenie.

Odkryto 7 grobów: 2 popielnicowe i 5 jamowych bezpopielnicowych. 5 grobów zawierało elementy wyposażenia: zapinki brązowe, sprzączki żelazne, igłę, okucia szkatułki, grzebień kościany. Grób nr 5 /popielnicowy/ zawierał umbo, imacz, 2 groty oszczepu i nożyk żelazny. W grobach i w warstwie ornej wystąpiły pieliczne fragmenty ceramiki kultury przeworskiej. Odkryto także 6 obiektów w typie owalnych jam, w profilu kształtu nieckowatego, nie zawierających materiału zabytkowego.

Wyeksplorowano 2 duże, w planie owalne jamy, zawierające w zwirowatym wypełnisku półsurowiec, odpady i narzędzia krzemienne, m.in. trzoneczkowate grotyki strzał.

Materiały znajdują się w zbiorach MO w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

ODRY, gm. Czersek
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadzili dr Tadeusz Grabarczyk, mgr mgr Beata Góraka /autorka sprawozdania/, Andrzej Grzelakowski. Finansował WKZ w Bydgoszczy oraz Uniwersytet Łódzki. Dwudziesty sezon badań. Cmentarzysko piaskie i kurhanowe kultury wielbarskiej z II i III w. n. e.

Badaniami objęto obszar o powierzchni 100 m² leżący w południowo-zachodniej części cmentarzyska. Odkryto na nim jeden grób szkieletowy, bez wyposażenia.

Zbadano kurhan nr 26, w którym odkryto grób z bardzo dobrze zachowanym szkieletem i stosunkowo bogato wyposażony. Wyposażenie pozwoliło datować pochówek na przełom faz B2a/B2b.

Prowadzono także prace na niewielkim bagienku położonym na terenie cmentarzyska w jego południowej części. Znalaziono ceramikę z okresu rzymskiego /drobne fragmenty z ornamentem pół na przemian gładzonych i chropowatych/, przepalone kości ludzkie oraz fragmenty konstrukcji drewnianej, przekładkowej o nieokreślonej jeszcze funkcji. Pobrano także próbki do badań palinologicznych.

Badania będą kontynuowane.

PIOTROW, gm. Zadzim
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Gabriel Rycel. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich i wczesnośredniowieczne cmentarzysko szkieletowe /XI-XII w. /.

Cmentarzysko w Piotrowie usytuowane jest na kulminacji wzniesienia nad rzeką Pisią, w odległości ok. 150 m na północ od zabudowań wsi Piotrow i ok. 200 m na wschód od toru kolejowego.

Badania miały charakter ratowniczy, ich celem było zabezpieczenie grobów z okresu wpływów rzymskich systematycznie niszczonego podczas kopania w tym miejscu piasku i zwirowu.

Przebadano obszar 825 m². Odkryto 9 grobów z okresu wpływów rzymskich, w tym 3 popielnicowe i 6 jamowych. Wszystkie były uszkodzone przez głęboką orkę. Do najciekawszych zabytków zaliczyć należy: 2 dobrze

zachowane ostrogi krzesłowe ze śladami patyny ogniowej, 2 żelazne groty włóczni, fibule brązowe i żelazne, przęśliki gliniane, noże żelazne i fragment żelaznego łmacza.

Od strony zachodniej na cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich nawarstwiło się wczesnośredniowieczne cmentarzysko rzędowe. Odkryto 23 groby szkieletowe, z tego 13 naruszonych wspólnie podczas wybierania piasku i żwiru. Wszystkie odkryte szkielety leżały w pozycji wyprostowanej na łoni wachód-zachód. Charakterystyczne dla tego cmentarzyska jest to, że wszystkie kobiety leżały z twarzą zwróconą w lewą stronę.

Odkryto dwa groby wojowników. Jeden z nich wyposażony był w nóż żelazny, grot włóczni długości 40 cm, a w nogach stało wiaderko, drewniane, klepkowe, wzmocnione czterema żelaznymi obręczami. W drugim grobie wojownika odkryto topór żelazny, a przy lewym boku noż bojowy z zachowanym ozdobnym okuciem pochwy, wykonanym z blachy brązowej.

W grobach kobiecych odkryto oprócz noży żelaznych, brązowy kabłączek skroniowy, brązowy pierścień, zdobiony grzebień kościelany, krzesiwo kabłąkowe, srebrny paciorek i przęślik gliniany.

Na podstawie wyposażenia należy datować omawiane groby na XI-XII wiek.

Badania będą kontynuowane.

PŁOSKI, gm. Biełsk Podlaski
woj. białostockie
Stanowisko 28

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził mgr Lech Pawlata, Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko usytuowane na płaskim wale wydmy przy krawędzi dolinki małego cieką wodnego, około 1,5 km na północ od wsi Płoski.

Badania ratownicze objęły środkową część stanowiska, którą przecięto rowem sondazowym, poszerzonym w parti szczytowej stanowiska. Przebadano przestrzeń 233 m². Odkryto 85 obiektów w typie jam kształtu w planie owalnego i kolistego, średnicy 1-2 m, w profilu nieckowatego o głębokości 0,3-0,8 m. W jamach i w warstwie ornej ziemi znaleziono drobne fragmenty naczyń datowanych na okres wpływów rzymskich i wczesne średniowiecze.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania nie będą kontynuowane.

PODRZECZE
woj. łuszczynskie
Stanowisko 3

patrz
opoka brązu

PRUSZCZ GDANSKI
woj. gdańskie
Stanowisko 7

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Małgorzata Łuszczynska i Mirosław Pietrzak. Finansował Urząd Miejski w Pruszczu Gdańskim. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury oksywskiej i wielbarskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko położone jest między ul. A. Mickiewicza a terenem Szkoły Podstawowej Nr 3 przy ul. J. Matejki.

Po raz pierwszy badane było przez Niemców w miesiącach maju, październiku i listopadzie 1939 roku, kiedy to odkryto około 250 grobów ciałopalnych i szkieletowych z okresu późnośredniowiecznego i rzymskiego /"Gothiskandza" z. 3, 1941, s. 97/. Oprócz lakonicznej wzmianki brak było dotychczas bliższych i szczegółowych informacji o tym cmentarzysku.

We wrześniu 1968 roku przeprowadzono doraźne prace ratownicze, podczas których zabezpieczono 2 groby szkieletowe i 1 ismowy, który zawierał zapinkę brązową /A1 III, 50-51/. Obecne badania podjęto w związku z planowaną zabudową terenu przez Urząd Miejski w Pruszczu Gdańskim. Przebadano obszar 12 arów odsłaniając 166 obiektów. Wśród nich było 29 grobów jamowych, 22 groby popielnicowe, 28 grobów szkieletowych, 4 obiekty nieokreślone oraz ślady po 23 grobach ciałopalnych rozkopanych przez Niemców.

Najstarszym grobem był grób nr 95 - jamowy z zapinką odmiłną "C" datowaną na fazę A₁ młodszego okresu przedrzymskiego. Wśród grobów kultury oksywskiej przeważają kobiece pochówki jamowe z fazy A₂, których typowym wyposażeniem są zapinki żelazne odmiłny "K" oraz żelazne kłamry zawiasowe. W dwóch zespołach grobowych wystąpiły zapinki żelazne odmiłny "M-N" z fazy A₃. Na uwagę zasługuje grób nr 31a zawierający dużą popielnicę jajowatą, w której znajdował się krótki żelazny miecz jednocieczny zbliżony do typu II wg M. D. i R. Wołgiewiczów.